

det kan være det for Husstandens egne Medlemmer at staa i Bagerbutikken hele Dagen. Forslagsstillerne have derfor ligesom Udvalget i Fjor ment, at det var en ganske naturlig Ting, hvis der var Mulighed for uden at skade nogen at kunne give disse Folk i det mindste en halv Fridag om Ugen. Med Hensyn til Barbererne udtalte jeg allerede i Fjor, at det var ingen stor Sag for Forslagsstillerne, enten Barbererne skulde lukke Kl. 10 eller Kl. 12. Man har foreslaaet Kl. 10, fordi man mente, at naar man gik over til at lukke om Søndagen, som jeg sagde før, kunde man maaske derved faa Lejlighed til at give Barbererne et Par Timers Tid mere, men i og for sig har det mindre at sige. Det ærede Medlem for Randers udtalte, at § 9 i Lovforslaget var overflødig og snarere skadelig. Det er nok muligt, at det kan være Tilfældet, tidligere har man i alt Fald fundet, at denne Paragraf var nødvendig, ellers havde man vel ikke sat den ind i 1876. Om den siden skulde være bleven skadelig, kan jeg ikke sige noget til, det er ikke noget, Forslagsstillerne have lavet, det er en Paragraf, der er taget med og omskrevet fra tidligere Love.

Det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) har faaet Betænkeligheder, fordi Arbejdskørsel i Byerne efter § 1 er forbudt om Søndagen, idet han gik ud fra, at der kunde være en Fare for, at de Mejerier, der ligge i Byerne, netop ville komme ind under denne Paragraf i Lovforslaget, saaledes at det ikke vilde være muligt at faa Mælken ude fra Landet ført ind til de Mejerier, der ligge i Byerne. I denne Betragtning kan han have ganske Ret, det er muligt, at § 1 kan faa Indflydelse paa dette Forhold, og det er for saa vidt heldigt, at han har gjort opmærksom derpaa, saa at der i Loven kan tages Forholdsregler, saaledes at det ikke skal ske, at man ikke kan føre Mælken fra Landet ind til Mejerier, der ligge i Byerne. Derved vil man jo fremkalde noget uheldige Forhold baade for Landet og Byerne, som ingen har Interesse af. — Ja, det er i al Korthed de forskellige Bemærkninger, jeg havde at gøre til de enkelte, som have haft noget at kritisere i Lovforslaget. Den Kritik, som i det hele taget er ført over for Lovforslaget, er ikke andet, end hvad jeg i al Almindelighed har ventet, og da Lovforslaget selvfølgelig vil komme i Udvalg, mener jeg, at der der vil være Lejlighed til at kunne faa ændret de forskellige Ting, hvor der kan være noget at udsætte paa Lovforslaget.

Alfred Christensen: Angaaende den foreliggende Sag havde jeg Lejlighed til her i Tinget i Fjor at udvikle mine Anskuelser i et udførligt og fortrinligt Foredrag, hvor jeg gik ind paa en Mængde Enkeltheder og særlig klart beviste, at den foreslaaede Indskrænkning over for Barbererne var aldeles umulig. Jeg havde tænkt mig, at det var nødvendigt at holde det samme eller et lignende Foredrag i Aar, men efter at jeg har hørt den højtærede Justitsminister tage Sagen i sin stærke Haand, vil jeg ganske slutte mig til den højtærede Justitsminister. Sagen kan ikke være i bedre Hænder, og jeg gad nok se, hvorledes der skulde være Udsigt til at gøre Barbererne Fortræd efter dette, og det synes jo ogsaa, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ogsaa har faaet Færten deraf, i det mindste forstod jeg ham saadan, at han paa dette Punkt stak Piben et Stykke ind. Jeg kan derfor forskaane det høje Ting for det tilsigtede Foredrag og blot udlale min Tilfredshed med det Fremskridt, dette Lovforslag gør i Sammenligning med Lovforslaget i Fjor, idet det nemlig indeholder en Kodifikation. Kodifikationen findes i § 18, hvori det siges: „Alle hidtil gældende Love angaaende den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen ophæves“, og angaaende denne Paragraf vil jeg udtale en lille Bemærkning, som saa skal være den sidste i denne Sag, at hvis det kommende Udvalg maatte kunne faa hele Loven ændret derhen til, at de andre Paragraffer gik ud, og § 18 blev staaende alene, tror jeg, at vi derved kom nærmere til Opfyldelsen af Grundlovens Ord, naar Grundlovens § 83 siger, at alle Indskrænkninger i den fri og lige Adgang til Erhverv, som ikke ere grundede i det almene Vel, skulle afskaffes.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den. Behandling vedtoges uden Afstemning.

Jungerson: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.